

Das Boot

Nee, dit is niet de titel van een nieuwe Hollywood-blockbuster met een of andere heerlijke rondborstige babe in de hoofdrol. Het is gewoon de titel van een artikel over het vissen op karper uit de boot. Marcel Kloos neemt je een seizoen lang mee op zijn avonturen, met tussen de regels door wat 'tips & tricks' over het vissen vanuit een boot.

Voor ons vissers was dat iets minder aangenaam. Uiteindelijk kon ik dit jaar pas eind februari mijn ding gaan doen op het water. In de koude maanden tot aan het vroege voorjaar vis ik op een plas van ruim 168 hectare. Ik kies overwegend voor een soort van uitloper die niet echt diep is, tot zo'n 1,8 meter.

Daar waar de meeste mensen de vissen vaak diep zoeken in de koude tijd, geef ik de voorkeur aan ondiepe platen. Die keuze heeft me de laatste jaren bepaald geen windeieren gelegd. Zeker rond eind februari, begin maart hebben de net iets warmere zuidelijke wind en de zonnestrallen op de ondiepe kant, hun diensten regelmatig bewezen. Zo rond half april verkas ik weer naar een andere plek om een vaste stek op te bouwen op een dieper gedeelte. Simpelweg omdat de ondiepe stek dan snel terugvalt en het er ook te druk wordt.

In deze koude tijd voer ik de vissen altijd lichtjes aan, ten eerste voor mijn eigen

Ruimte houden voor een bijschrift

Toen ik ruim tien jaar geleden besloot het over een andere boeg te gooien en het kantvissen vaarwel te zeggen, ben ik op zoek gegaan naar een kajuitboot die geschikt is voor het karpervissen. Pas tijdens mijn zoektocht merkte ik wat een enorme diversiteit aan boten er zijn. Mijn kennis van boten ging destijds niet verder dan een Zodiac of Quicksilver.

Maar goed, die moet je oppompen en daar had ik weinig trek in. Bovendien zijn deze boten niet erg geschikt om vanuit te vissen. Mijn boot moest vooral dienen voor de nachtvisserij, simpelweg omdat het water dat ik bevis een echt nachtwater is.

Tijdens mijn zoektocht (ik had nog geen beschikking over internet, zoals we dat

nu wel hebben) naar een geschikte boot, stuitte ik al snel op een Pilot 520 met een 15pk Yamaha motortje erachter. Het is de boot die ik vandaag de dag nog bezit. Mijn Pilot heeft een kajuit met twee slaapplekken en een mooi groot dek, een belangrijke voorwaarde als je royale visruimte wilt hebben. Aangezien ik meestal alleen vis heb ik de twee ban-

ken vooral in gebruik als opbergplaats. Ik heb zelfs een kleine keuken aan boord, aan ruimte geen gebruik dus. Vanaf deze boot beleef ik jaarlijks mijn karpersenizoen.

De winter

Dit jaar hadden we na ruim tien jaar eindelijk weer eens een echte winter.

Het is knap koud en de boot is 's ochtends bedekt met rijp.

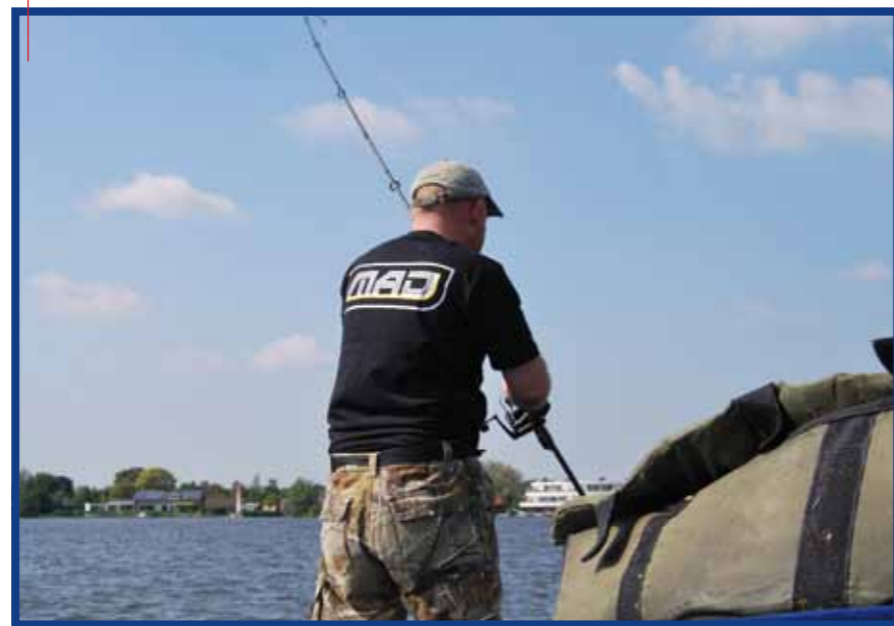
vertrouwen en ten tweede omdat het gewoonweg werkt. Het blijft altijd een lullig gevoel om slechts 200 tot 400 gram boilies te voeren. Maar goed, in dit geval schaadt overdaad zeker wel. Mijn winterstek is vanuit de boot zeer makkelijk te bevissen. Ik kan hem namelijk eenvoudig aan een steiger vastleggen. Twee simpele touwtjes doen het werk. Een anker en steekstokken zijn hier nog niet aan de orde.

De eerste sessie in het nieuwe jaar is voor mij altijd toch weer een heerlijk moment. In deze tijd van het jaar is het nog zo lekker rustig aan het water, iets wat later in het jaar wel even anders wordt. Nu is het overdag nog maar een graad of zeven. De watertemperatuur zit daar niet ver vanaf. Tien dagen ervoor lag er immers nog ijs. Zowaar krijg ik laat op de avond, ik zit amper drie uurtjes, een mooie aanbeet op mijn rechterhengel. Na een toch vrij lange dril voor deze tijd van het jaar, weet ik het net onder een mooie, massieve schub te steken. Zowaar is dit een mooi exemplaar en als de weger even later stopt op 31 pond en vier ons, ben ik helemaal in de wolken. Een echte 'koudwater dertiger' is de mijne! Dat ik de rest van de nacht geen piep meer krijg, kan me niet echt boeien, mijn eerste winterbuit is immers binnen. Tot begin april vis ik lekker door op deze

stek. Tevreden pik ik hier ook de eerste echte lentedag mee, die prima voor mij verloopt. In deze eerste periode van mijn seizoen weet ik negen vissen te vangen, met daarbij zelfs een paar mooie spiegels tot 25 pond en schubs tot 28 pond.

Nu wordt het tijd om m'n vaste stek weer in ere te gaan herstellen. Uiteraard ben ik deze stek al een poosje lichtjes, om de andere dag, aan het bevoeren. Vanuit de bivvy kreeg ik de vissen er pas op als de avond begon te vallen. Aangezien alle kantvissers dit ook ervoeren, waren we er zeker van dat dit een puur nachtwater is. Vanaf de kant kun je dit

Ruimte houden voor een bijschrift xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

water slechts vanaf een handvol stekken bevissen. Sinds ik de boot heb kom ik op hele andere stekken. Nu bleek ineens dat hier niet alleen 's nachts karper is te vangen. Het is nu ongeveer fifty/fifty. Met de boot is het vrij gemakkelijk om te verkassen. Hengels eruit, stokken eruit, starten en op zoek naar de volgende stek maar weer. Het klinkt misschien wat arrogant, maar overdag moet ik binnen een half uur een aanbeet krijgen. Zo niet dan moet ik eigenlijk alweer een andere stek opzoeken. Als je echt op de vis komt te zitten, moet de eerste hengel eigenlijk al gaan voor je de andere hengel(s) hebt ingegooid.

Uiteraard vis ik niet al te strak tegen de obstakels aan, zoals in het water gevallen bomen, wierbedden, lievelvelden en steigers. Mijn motto is, dat ik liever drie runs heb die ik ook werkelijk vang, dan dat ik er vijf krijg, waarvan ik er twee vang en ik de verspeelde vis achterlaat met een hoop ellende. Visveilige rigs zijn voor iedere visser. Ik vind dat niemand het nog kan maken om met een visonvriendelijk systeem te vissen.

Ruimte houden voor een bijschrift xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Ankeren en steken

Op mijn vaste voerstek lig ik altijd met de boot netjes aan de kant, tegen de rietkraag. Mijn boot moet ik hier dus op een andere manier vastleggen. Ik lig hier in de kant, boven zo'n 1,80 meter water. De zuiden- tot zuidwestenwind staat hier vol op de kant, goed vastleggen is dus een vereiste. Bij een wind van vijf Beaufort of meer, vaar ik de boot altijd iets voorbij de plek waar ik wil liggen, om vervolgens het anker daar te water te laten. Het ankertouw zal nu straktrekken, waardoor ik veel meer tijd heb om de steekstokken te prikken. Het anker dat ik gebruik weegt rond de vijftien kilo. Dat is genoeg om deze boot op zijn plek te houden.

Op het gedeelte waar ik vis is de bodem van deze plas gelukkig niet al te hard. De stokken gaan hier dus redelijk vlot de bodem in. Mijn steekstokken zijn ruim vijf meter lang, dat is voor deze plas ruim voldoende. Eerst steek ik de stok aan de kant van het anker. Daarna zet ik rustig de voorste. Het anker laat ik hier gewoon uitliggen, want het touw ligt hier volledig langs het riet. Daar kan

ik geen vis aan kwijtraken. De stokken staan aan de rietkant, om zoveel mogelijk risico uit te sluiten.

Bij een echte harde wind moet ik vaak een derde of zelfs een vierde stok steken. Dan is het zaak de vis zo ver mogelijk bij de boot vandaan zien af te drillen. Helaas laten ze zich niet altijd helemaal sturen. Ik ben dan ook wel eens de pineut als ik er eentje los die door de

Ruimte houden voor een bijschrift xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

palen zwemt. Door de hoek die ontstaat zijn ze er dan vrijwel meteen af. Gelukkig heb ik zo iets slechts een enkele keer per seizoen. Ik houd de shade dus aardig beperkt.

Het zetten van de stokken krijgt van mij altijd ruim de tijd en aandacht. Het bepaalt immers of je lekker zit te vissen met of zonder hinderlijke valse piepen uit je beetverklipper. Ik zorg ervoor dat de boot goed strak ligt. Je kunt ook de swingers aan de andere kant van je verklipper hangen. Het nadeel daarvan vind ik echter dat je de zakkers mist en de echte oplopers mist. En die vind ik juist zo mooi om te horen. Het is ook een optie om een swinger voor en achter neer te hangen. Zolang het weer het echter toelaat, kies ik voor de standaardmanier.

Voorjaar

Het voorjaar is op dit water, zoals op veel andere wateren, een zeer wispelturige tijd. Weet je ze te vinden en zit je op de vis, dan zijn megavangsten mogelijk (ik noem 39 runs op 24 uur vissen). Maar het gebeurt ook dat je de plank finaal mislaat en de vis gewoon-

Ruimte houden voor een bijschrift xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

weg onvindbaar is. Deze aprilmaand lukt het me om diverse twintigers in de boot te krijgen. De eerste dertiger komt pas aan het eind van de maand, een mooie schub van 16,3 kilo.

De meimaand breekt aan, mijn favoriete maand van het jaar. De meeste karper-vissers geven de voorkeur aan september of oktober. Maar geef mij maar de periode zo net voor de paai. Voorwaarde is natuurlijk wel dat je op de juiste stekken kunt komen. Met een boot is dit natuurlijk net even iets makkelijker, dan vanaf de kant. Zeker in deze periode is vaak verkassen een must. De vissen maken het je niet gemakkelijk. Wat het ene jaar een hotspot is, lijkt het jaar erop een lange tijd totaal visloos.

In deze maand plan ik meestal een week vakantie om lekker voor een langere periode op de boot te vertoeven. Tot een nachtje of vijf of zes houd ik het nog wel vol. Daarna wordt het toch echt tijd om weer in een normaal bed te liggen. Tot aan mijn vrije weekje vang ik weer wat mooie twintigers. De echte beren

blijven echter wat langer weg. Een karper van vijftien kilo en drie ons is de top. Verreweg de meeste aanbeten krijg ik dit keer 's nachts vanaf de voerplek.

Hierna rolt ineens alle geluk mijn kant op en loopt het op rolletjes. Alles lukt nu en de ene na de andere dikbuik krijgt de mat van dichtbij te zien. De bekroning volgt op de laatste dag van mijn vrije week, op een middag dat ik ze ineens weet te vinden. In vier uurtjes vissen vang ik zeven karpers, met als kleinste een 21-ponds schub en als topper een schub van negentien kilo en zes ons.

Zomer

De zomervisserij op de boot, en eigenlijk vroeger ook de kantvisserij, is voor mij eerlijk gezegd niet het hoogtepunt van het jaar. Reden hiervoor is simpelweg de warmte, maar meer nog de drukte op het water die het warme weer met zich meeneemt. Waterskiërs, speedboten en sloepen zijn nu op het water te vinden, met als gevolg dat je de hele dag al zweetend zit te klotsen in je bootje. Neem daar nog bij dat 's avonds op de plas duizenden zoemende muggen je hoofd en ledematen aanvallen, dan mag het duidelijk zijn dat ik in deze tijd even wat gas terugneem. Pas half/eind augustus pak ik de visserij weer als vanouds op.

Niet dat er hoogzomer geen visje te vangen is hoor. Dat lukt wel, zolang het niet bloedheet en windstil wordt. Want dan stort het wel echt in. Maar met een donker weertype en een koel windje, blijven de vissen nog best behoorlijk actief. Zeker de stekken waar de bomen in het water hangen kunnen nu, als de wind er lekker op staat, voor leuke verrassingen zorgen.

Late zomer en het vroege najaar

Half augustus begin ik de stekken weer van mijn aas te voorzien. De ergste hitte is gelukkig weer voorbij en de meeste toeristen hebben hun bootjes weer op

Verlicht landingsnet

Sinds kort heb ik de beschikking over een nieuw landingsnet en deze tip wil ik jullie zeker niet onthouden.

Het MAD Medusa landingsnet heeft aan het eind van de steel een paar LED-lampjes. Dit is echt perfect als je zoals ik alleen vist. Ook de tweedelige steel is ideaal. Je kunt nu, zodra de vis genet is, het achterste stuk van de steel losmaken. Hierdoor heb ik heel wat meer werkruimte op het dek. Dit net is echt een aanrader voor iedereen die net als ik vanuit de boot vist. Het is wellicht ook een topnet voor de visser die zijn karpers vanuit de rubberboot drijft.

Ruimte houden voor een bijschrift xxxxx

de trailers getakeld. Mijn kansen en de karperkoorts laaien weer op. Zo'n zomerbreak heeft als voordeel dat je meteen weer goed gemotiveerd bent om er nog even vol tegen aan te gaan. Want na zes weken geen hengel aangehaakt te hebben, is de zin in een kromme hengel weer behoorlijk toegenomen. Gelukkig zitten de karpers er vanaf de eerste sessie meteen weer volop. De eerste avond vang ik binnen twintig minuten al een vis van veertien kilo en

het weekend erop is het helemaal raak! Er staat dat weekend een westenwind kracht zes, dus dit keer maar een extra steekstok erbij. Op mijn stek kun je zelfs met windkracht zeven nog redelijk uit de voeten. Maar op sommige open stukken van de plas ben je met kracht zes al gezien. De wind staat dan over het hele water en zet de golven aan tot een serieus stuk natuurgeweld. Het is dan gewoon te gevaarlijk daar te varen, laat staan er te vissen. Er zijn op

dit water dan ook al verscheidende malen vissers met hun hele hebben en houwen op de bodem verzeild geraakt.

Tot op de dag van vandaag is dat allemaal goed afgelopen. Maar geen enkele vis is een mensenleven waard. Dus met dit soort weer moet je gewoon op zijn minst de luwte opzoeken. Laat altijd het gezonde verstand gelden is het motto! Terug naar de sessie. Die nacht vang ik acht vissen, waaronder schubs van 14,4 kilo, 15,1 kilo, 16,5 kilo en een vis van achttien kilo. Ook overdag komen er nog eens twee lage tienkilo vissen. Eigenlijk ben ik gewoon blij dat de nacht erop de wekker maar twee keer gaat. Ik word maandagmorgen namelijk toch wel enigszins okselfris op mijn werk verwacht. Eigenlijk blijft het tot aan begin

oktober lekker doorlopen. Tijdens elke sessie heb ik haast wel weer een beer op de mat liggen.

Late najaar

Ik besluit de komende twee maanden nog eens goed gas te geven, in de hoop nog een paar bakken te vangen. In december wil ik de boot uit het water hebben, want zo'n drijvende bivvy heeft nu eenmaal op z'n tijd onderhoud nodig. De motor moet weer een beurt hebben en de kajuit kan ook wel weer een likje verf gebruiken. Het geklim en geklouter en ook het schuiven van de steekstokken aan de zijkant hebben hun tol geëist. Onderhoud is beslist iets wat bij het bootvissen hoort.

De eerste trip in oktober loop ik een oude bekende tegen het lijf, een vis genaamd 'de Papegaai'. Ik heb deze al diverse keren mogen vangen en het blijft een aparte ervaring om zo'n oude vis terug te zien. De eerste keer ving ik hem in het voorjaar van 1996, hij woog toen 11,2 kilo. Bij de tweede vangst, in 2002, woog de papegaai 17,3 kilo, in 2006 18,4 kilo en nu dan 18,9 kilo. Een saillant detail is dat kennissen van mij de vis vier dagen eerder hebben gevangen op negentien kilo. Dat gebeurde twee

kilometer verderop. We dachten eerlijk gezegd dat de vis niet meer leefde aangezien hij al twee jaar niet meer was gezien. Een leuke rendez-vous dus!

De week erna vang ik de vis die bij mij bovenaan op mijn verlanglijstje staat. De prachtige spiegel die normaal rond de negentien kilo schommelt, rolt eindelijk ook bij mij het net in! Het gewicht valt iets tegen: zeventien kilo. Maar de schoonheid van de vis vind ik in dit geval vele malen belangrijker, het is echt een plaatje. Zo stiekem ben ik toch bezig met een fantastisch seizoen en alle puzzelstukjes lijken samen te vallen. De dagstekken worden nu in snel tempo minder productief en leveren nog maar mondjesmaat een vis op.

Nu ook de avonden weer lang en frisser beginnen te worden, wordt het tijd voor wat extra luxe aan boord. Het gaskacheltje begint z'n waarde weer te bewijzen en de portable dvd-speler gaat ook weer wat vaker aan. Zo wordt het kleine kajuitje toch haast een knusse huiskamer. Sowieso is het slapen in de kajuit heerlijk in vergelijking met de bivvy. Ik heb geen last meer van optrekkend vocht en ook het geritsel van allerlei soorten ongedierte is verleden tijd. Voor mij geen rat-

ten meer die tikkertje spelen onder mijn grondzeil.

Laat in oktober, de laatste dag om precies te zijn, loop ik nog tegen een meer dan welkome verrassing aan. Ik vang een voor mij bekende schub, die ik al tweemaal eerder had: drie jaar geleden op 15,1 kilo en vorig jaar juni op 15,3 kilo. Deze vis is aan een ongelooflijke groeisprint begonnen, want nu klok ik hem op 19,4 kilo. De karper is dus ruim vier kilo in gewicht toegenomen. Als die zo door blijft gaan, groeit hij uit tot de toekomstige topvis van de plas. De vis heeft twee zwarte ogen en gaat dus door het leven als 'Zwartoog'.

Tot eind november blijf ik elk weekend een nachtje doordraaien. Iedere sessie levert in die tijd vis op. Begin december vind ik welletjes geweest en wordt het klustijd. Ik heb weer een prachtig jaar beleefd en besef dat ik dit zonder de boot allemaal nooit had kunnen realiseren. De boot is nu echt aan een restyling toe, dus die gaat even uit water. Vanaf eind februari vaart m'n boot weer helemaal spic & span over de golven van het dan weer ijskoude water en begint er een nieuw avontuur.

Marcel Kloos

